

Kjendte i Forveien, men hvad der forbausede mig, var, at det indførte Noget med saa stærke Udtryk. Det er en Selvfølge, at det ærede Udvalg har Ret til at sige saadanne almindelige Sandheder, som at Statens Vre og Interesse ikke er tjent med, at Kontrakter, der indgaaes paa Statens Begne, upaataalt overtrædes; men det stiller sig ligesaa klart for mig, at naar det siges, saa maa det forudsættes af Alle og Enhver, at Udvalget har havt særlig Anledning til at komme frem med det, og det er det, der stiller sig for mig, at Udvalget ikke har haat. Det ærede Udvalg har ikke forlangt disse Oplysninger, og det har som Følge deraf ikke faaet dem; det har ikke i den Samtale, jeg har havt med Udvalget, med et eneste Ord antydet, at det ønskede den; Udvalget skulde med største Fornøielse have faaet disse Oplysninger, og jeg er overbevist om, at naar det ærede Udvalg havde kjendt Sagen, vilde det ikke have udtalt en saa streng Dom. Jeg har det bestemte Indtryk af, at den Maade, hvorpaa min Forgænger har behandlet Sagen, er i alle Henseender stemmende med, hvad der fordræs af Statens Vre og Interesse; jeg har siden søgt at gjenemgaa den, og det stiller sig fuldkommen klart for mig — og jeg har dertil dygtige Juristers Udsagn derfor — at, dersom man vilde have ladet denne Sag gaa til Doms, vilde man ikke have kunnet faae Dom for, at Møllterne skulde betales. Med Hensyn til „Dvin“ hørte jeg, at det var en ny Ladenbarelse, der kom frem for den ærede Ordfører; men jeg kan kun sige, at Sagen er gaaet fuldstændig naturlig til. Man veed med en stor Grad af Nøjagtighed, hvorledes et Skibs Forhold i Almindelighed vilde være, naar det sættes i Vandet, men da der altid kan komme særlige Omstændigheder i Betragtning, saaledes som her, at det viste sig, at Jernet efter at være blevet smedet til Pantser havde en mindre Vægt, end der var blevet forudsat, saa var der et Haab om, at Skibet virkelig kunde være i Stand til at bære en større Lyffelse paa sine Kassematter. Det var Noget, som det var umuligt at komme til fuld Sikkerhed om, forinden der var foretaget en Prøve, og man ansaa denne Sag for at være af saa stor Vigtighed, at man ansaa det rigtigt at fremskynde Skibets Afsløbning, og det viste sig da, at Resultatet var godt, og at man virkelig var i Stand til at forbedre Skibets Modstandsevne ved at tildele det en større Pantserlyffelse paa Kassematterne. — Det glædede mig at høre den ærede Ordfører udtale, — hvad der ogsaa forholder sig rigtigt — at Bevillingerne til Nybygning i de senere Aar vare gaaede ned, at for fire Aar tilbage var Bevillingen omtrent 500,000 Rbd., og at den i et enkelt Aar senere har været nærmere ved 400,000 Rbd.; men jeg tillader mig ogsaa at haabe, at ærede Medlemmer netop i denne Argumentation af den ærede Ordfører vilde se en yderligere Støtte for det, som jeg har anbefalet de ærede Herrer, nemlig ikke paa

nogen Maade at nedsette Ministerens Forslag vedrørende Flaadens Nybygninger.

Ordføreren: Jeg vilde gjerne, at et enkelt Punkt skal staa klart, og det er, at der ikke har været nogen Tvivl hos Udvalget om, at den ærede Minister eller hans Forgænger har handlet saaledes, som de troede var stemmende med Landets Vre og Interesse; men dermed er ikke sagt, at en anden Ansættelse af det samme Spørgsmaal kan være uberettiget. For Dvrigt giver den meget ærede Ministers Udtalelser mig ikke Anledning til videre Bemærkninger. Jeg antager, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgfreds (Luzen) og maastø flere ville være enige i senere at konferere med den ærede Minister, om det Tidspunkt, inden hvilket han tror at kunne forelægge det bebudede Lovforslag, for derpaa at tage under nærmere Overveielse, hvorvidt det vil være nødvendigt at indkomme med det privat eller ei.

B. Solm: Jeg skulde ikke have taget Ordet under denne Sags Behandling, naar der ikke var kommet en Bemærkning fra det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgfreds (Wintner), som jeg ikke kan lade staa uimodsagt. Han sagde, at han ikke havde givet nogen lang Motivering af sine Forslag idag, da det ikke kunde nytte at tale til denne Forsamling om Besparelser. Dette forekommer mig at være et temmelig stærkt Udtryk, og man skulde da virkelig vente, at et Medlem, der kom med et saadant Udtryk, gav sine Forslag en saadan Affattelse, — at det var muligt at stemme for dem. Men hvorledes vare de Forslag, som det ærede Medlem fremkom med igaaer? Hvorledes var det første Forslag, nemlig det under Nr. 65? Der staaer der: „I Finansaaet 1873—74 indkaldes Reserven og Forstærkningen ikke“. Naar der saa havde staaet Punktum, saa kunde der have været Mening i et saadant Forslag; men naar det derpaa hedder: „og bemyndiges i Dvrigt Krigsministeren til at fravige saadanne i Hærloven indeholdte Tidsbestemmelser om Indkaldelse af Officerer, Underofficerer og Mandskab, om Lære- og Oveffestiden for de forskellige Vaaben og de dertil knyttede Skoler, om Mandskabets Fordeling ved de forskellige Afdelinger, som maatte være til Gynde for at holde Udgiften paa denne Hovedkonto indenfor den bevilgede Sum, dog at alt det udfyrene Mandskab øves, at det i Hærloven fastsatte Dagetal i intet Tilfælde overskrides, samt at Undervisningen og Ovefferne foregaa paa den Marsiid og indenfor den Tidsgrænse, som herfor er fastsat“

Formanden: Det ærede Medlem bedes ikke gjenoptage Forhandlingen om det Afsnit, hvis Behandling er tilendebragt.

B. Solm: Det er fuldstændig rigtigt,